SA

[illegible]

III

Pieśni Światowe

na 2, 3 i 4 głosy

dla użytku szkół ułożył

Józef Sierosławski.

Naucz. szk. muz. i śpiewu przy
c. k. wyższ. szk. realnéj w Krakowie.

Dochód na cel dobroczynny.

Nakład własny.

Cena 20 ct.

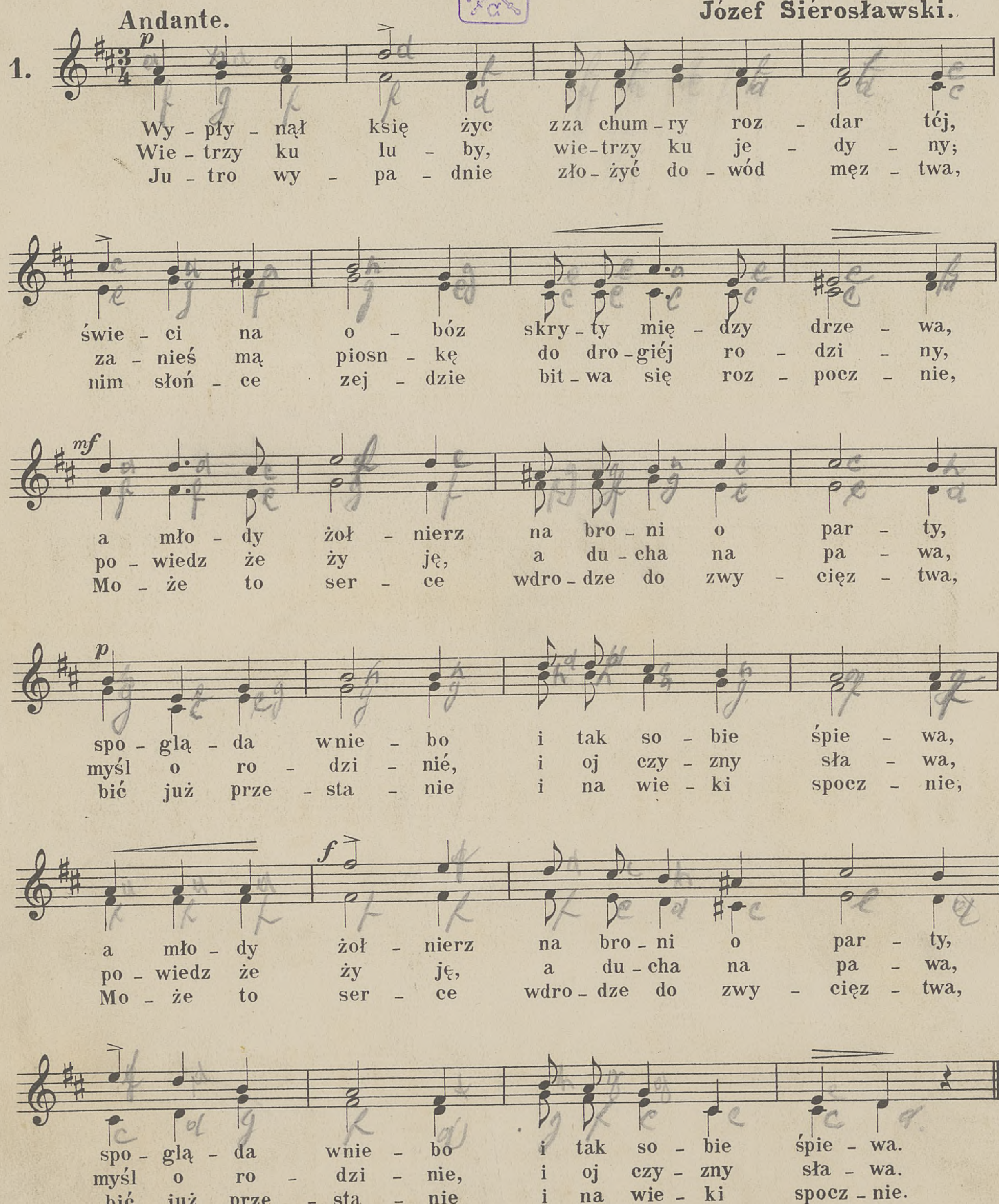
KRAKÓW.
S. A. KRZYŻANOWSKI.

Musikaliendruckerei v. Jos. Eberle & Co. Wien VII.

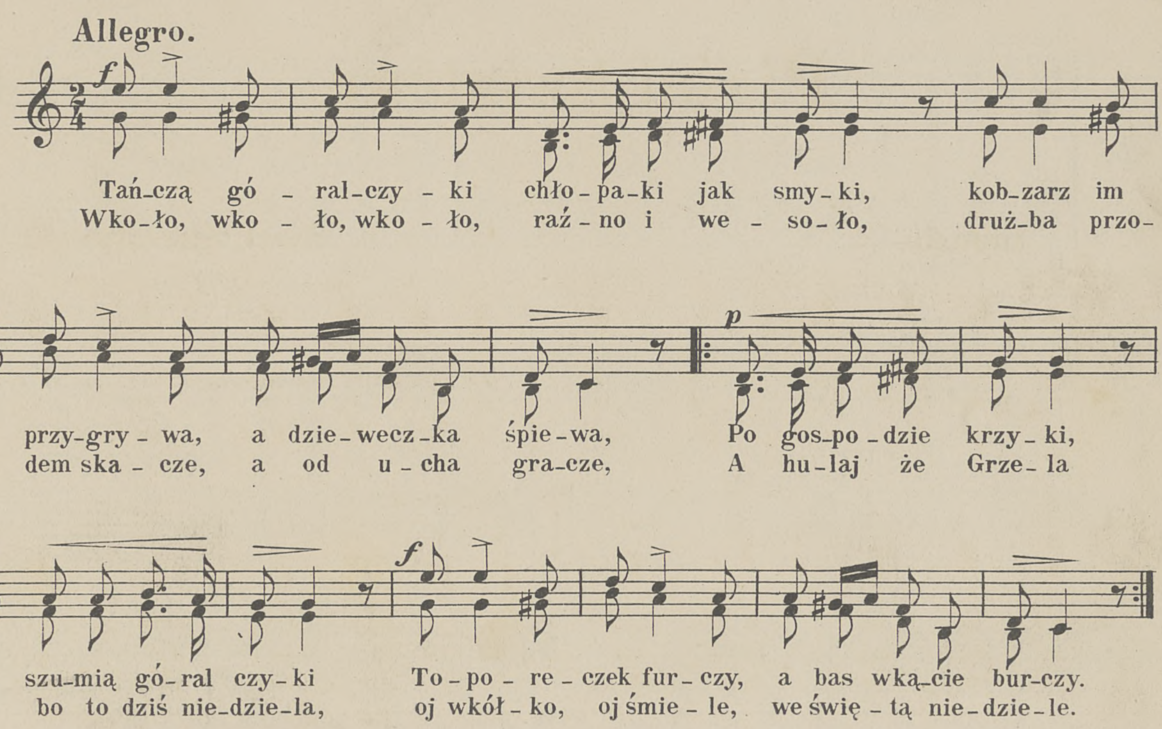
Pieśni Światowe.

Józef Siérosławski.

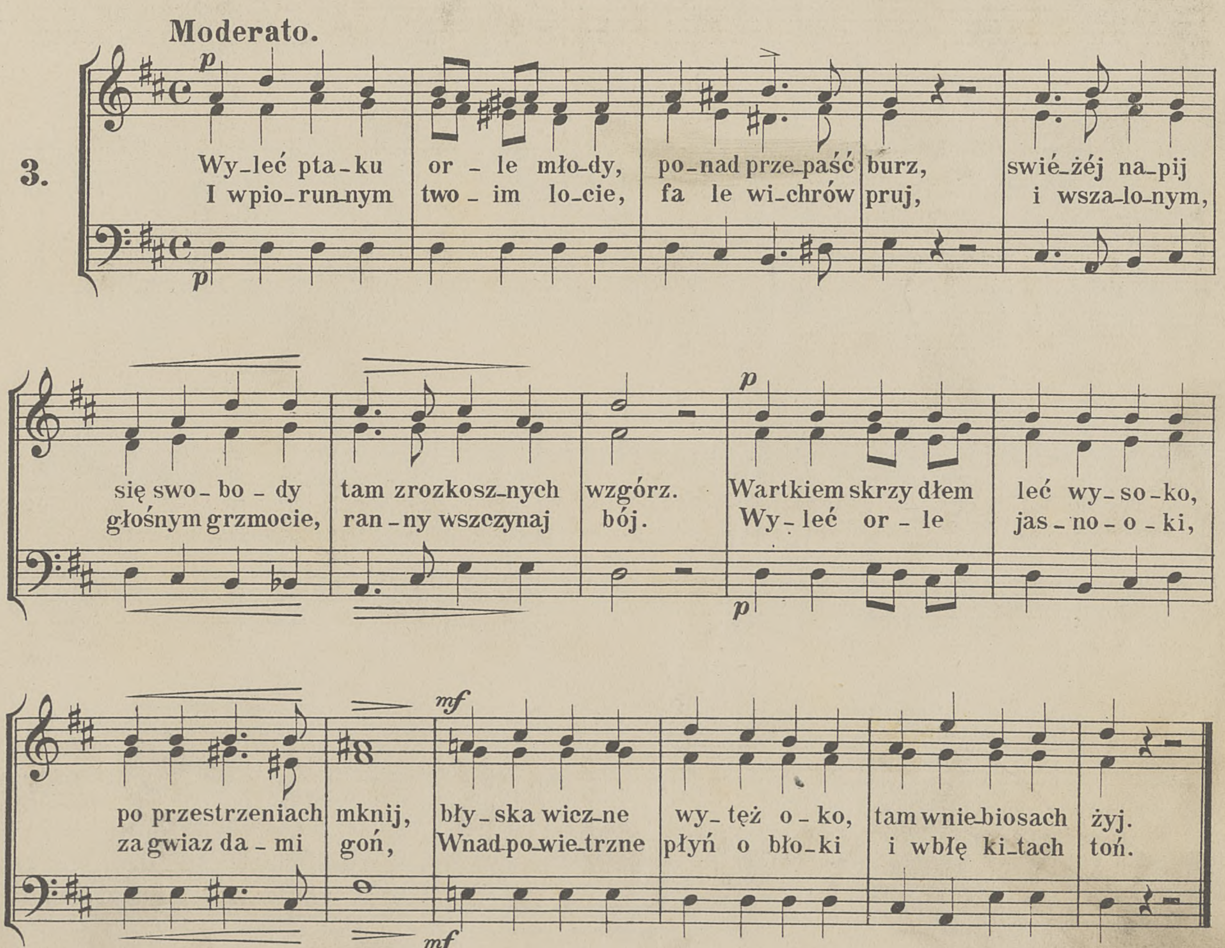
1.

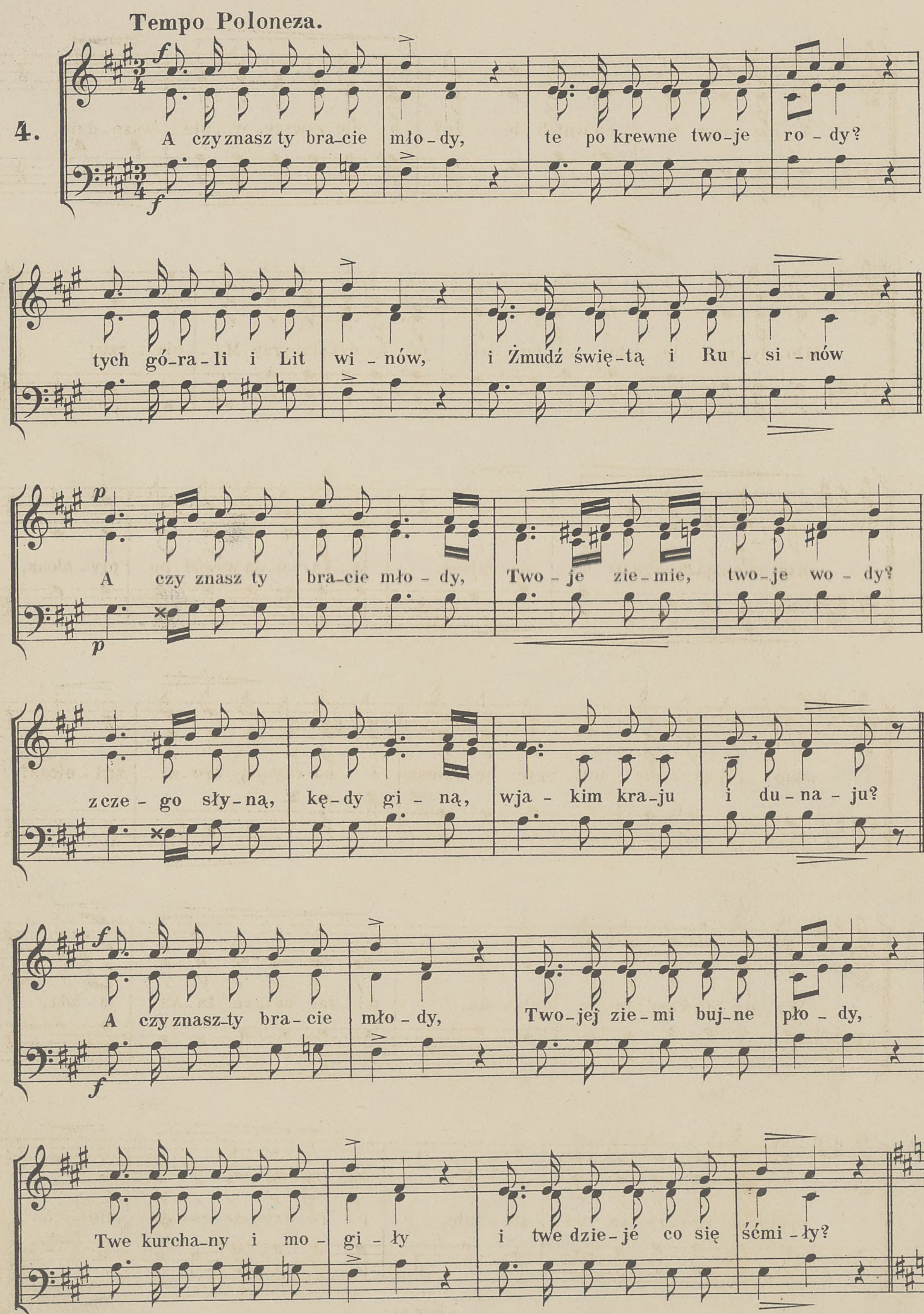

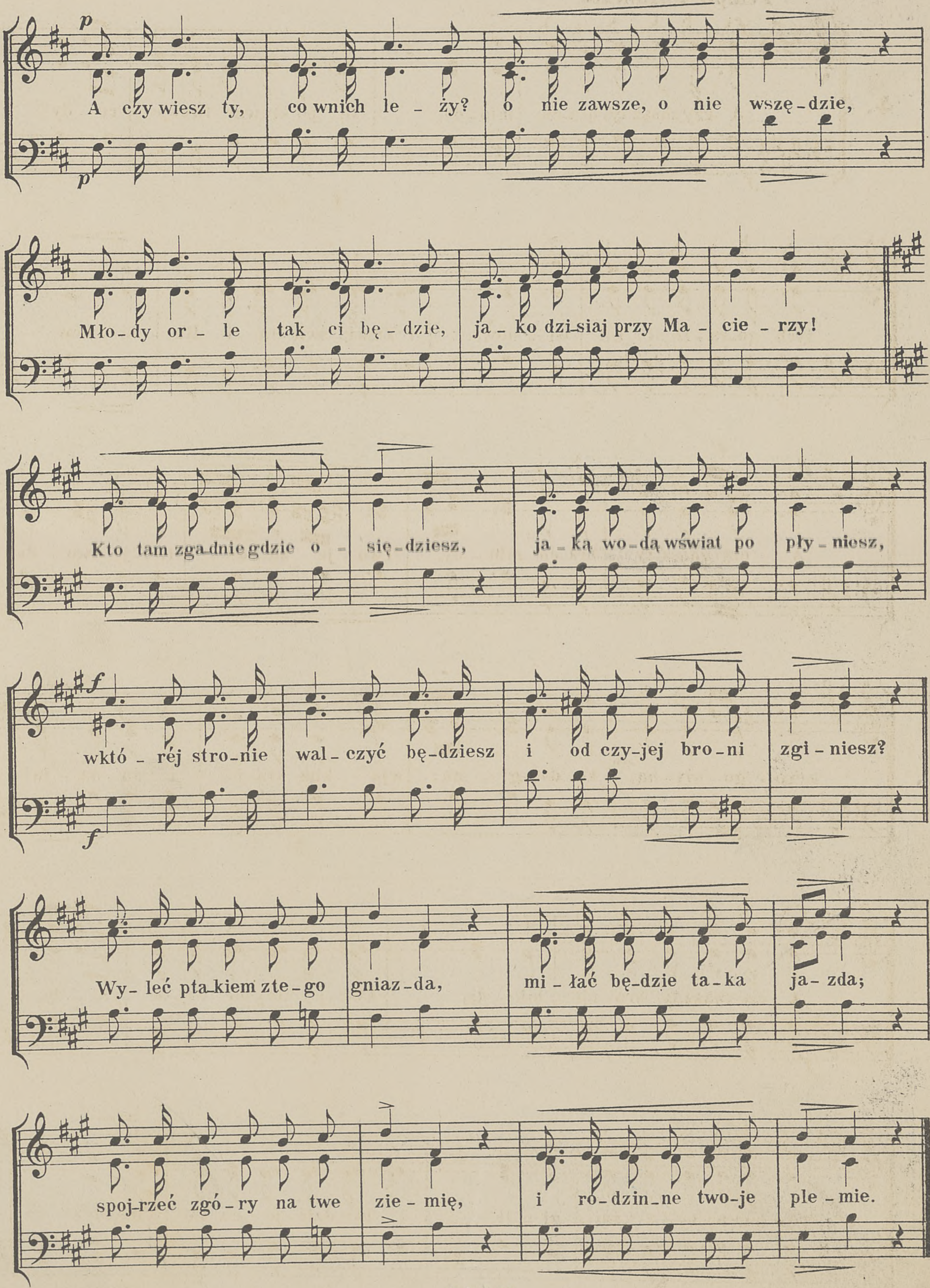
2.

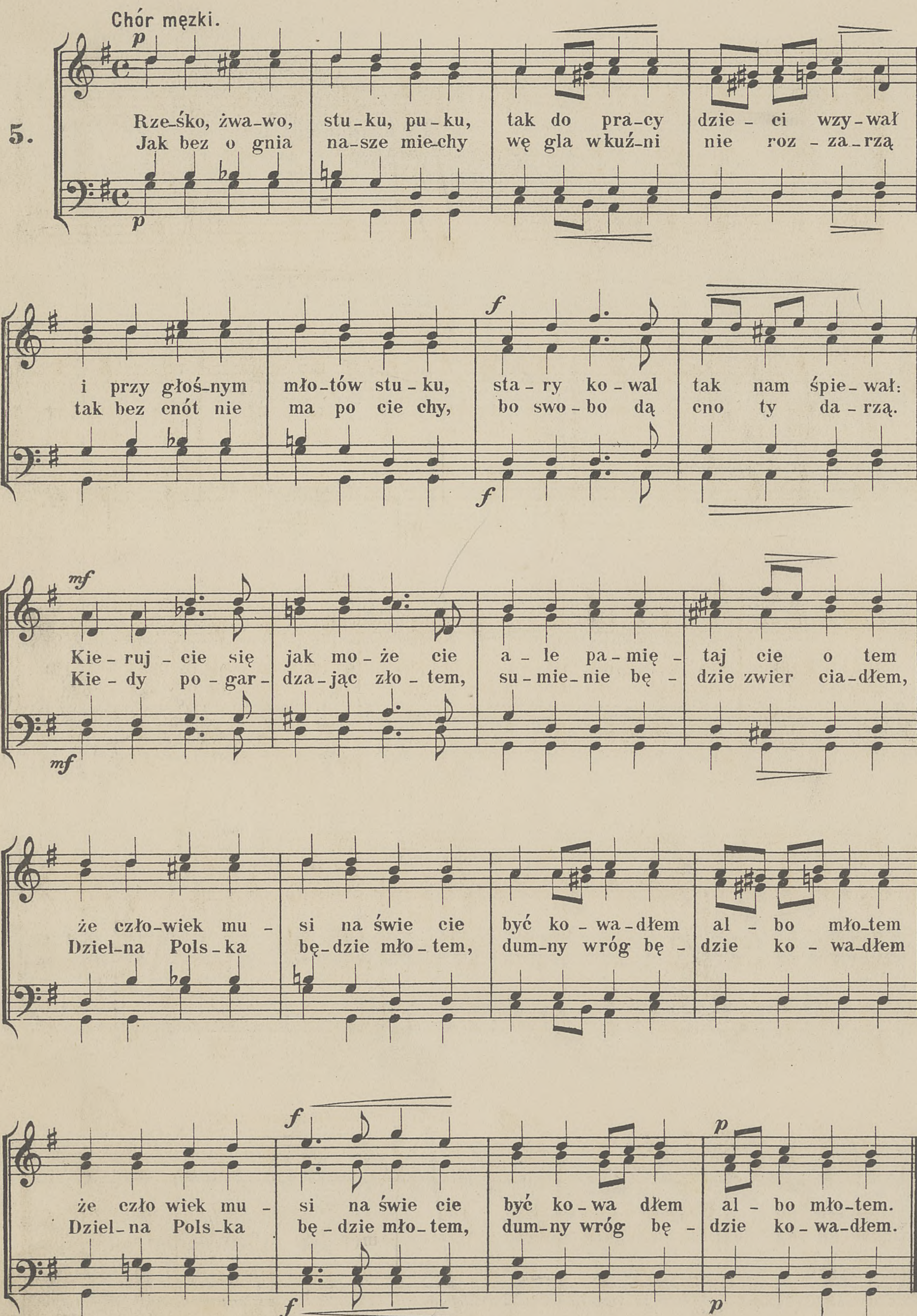

Allegro.
Tań_czą gó - ral_czy - ki chło - pa_ki jak smy_ki, kob_zarz im
Wko_ło, wko - ło, wko - ło, raź - no i we - so_ło, druż_ba przo-
przy_gry - wa, a dzie - wecz_ka śpie - wa, Po gos_po - dzie krzy_ki,
dem ska - cze, a od u - cha gra_cze, A hu_laj że Grze_la
szu_mią gó-ral czy_ki To - po - re - czek fur_czy, a bas wką_cie bur_czy.
bo to dziś nie_dzie_la, oj wkół - ko, oj śmie - le, we świę - tą nie_dzie_le.

3.

Moderato.
Wy_leć pta_ku or - le mło_dy, po_nad prze_paść burz, swie_żéj na_pij
I wpio_run_nym two - im lo_cie, fa le wi_chrów pruj, i wsza_lo_nym,
się swo - bo - dy tam zrozkosz_nych wzgórz. Wartkiem skrzy dłem leć wy - so - ko,
głośnym grzmocie, ran - ny wszczynaj bój. Wy - leć or - le jas - no - o - ki,
po przestrzeniach mknij, bły - ska wiecz_ne wy - tęż o - ko, tam wnie_biosach żyj.
za gwiaz da - mi goń, Wnad_po_wie_trzne płyń o bło - ki i wbłę ki_tach toń.
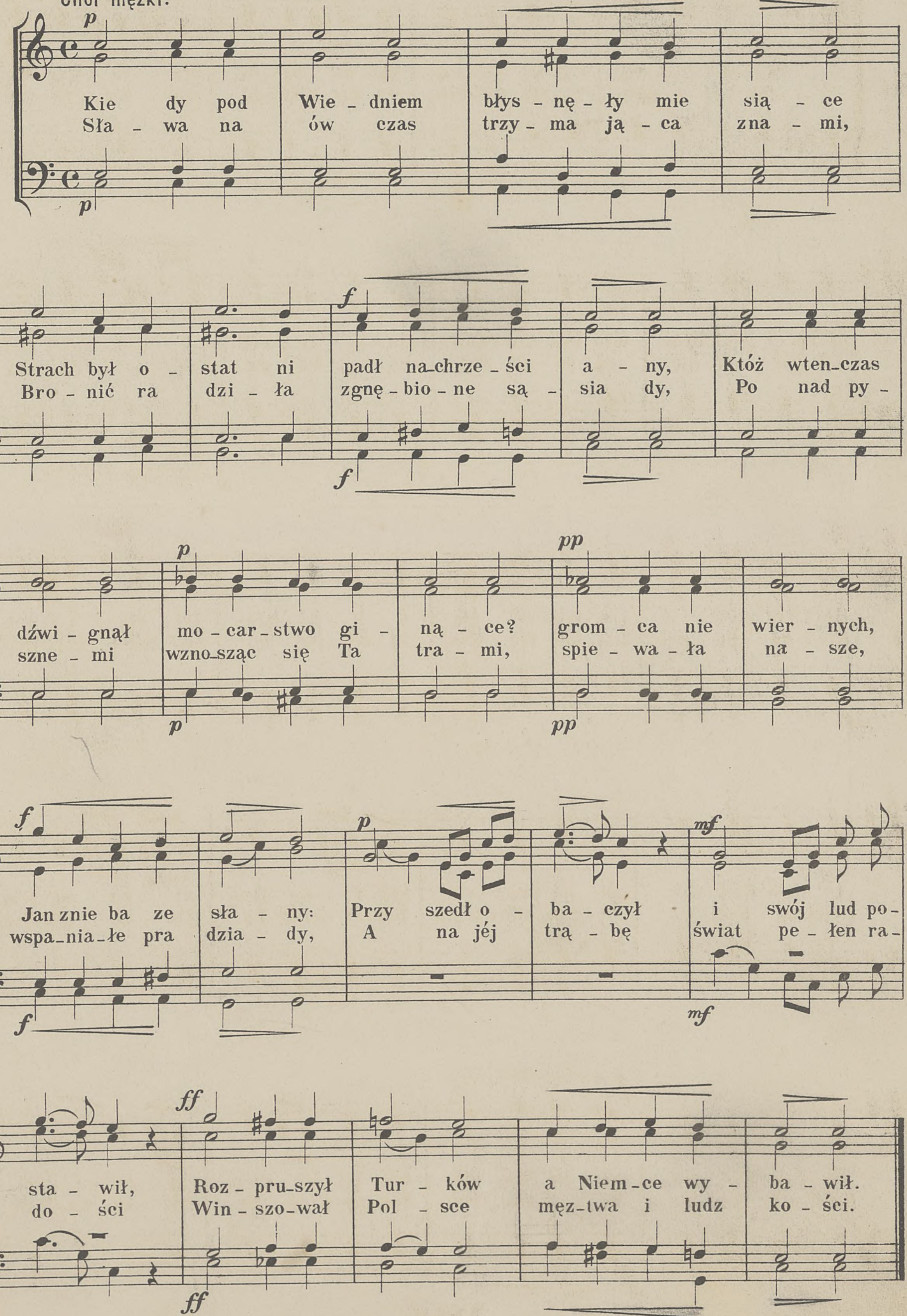

Tempo Poloneza.
4.
A czy znasz ty bra-cie mło-dy, te po krewne two-je ro-dy?
tych gó-ra-li i Lit wi-nów, i Żmudź świę-tą i Ru-si-nów
A czy znasz ty bra-cie mło-dy, Two-je zie-mie, two-je wo-dy?
z cze-go sły-ną, kę-dy gi-ną, wja-kim kra-ju i du-na-ju?
A czy znasz-ty bra-cie mło-dy, Two-jej zie-mi buj-ne pło-dy,
Twe kurcha-ny i mo-gi-ły i twe dzie-jé co się ściemi-ły?

p
A czy wiesz ty, co wnich le - ży? o nie zawsze, o nie wszę-dzie,
p
Mło-dy or - le tak ci bę - dzie, ja - ko dzi-siaj przy Ma - cie - rzy!
Kto tam zga-dnie gdzie o - się-dziesz, ja - ką wo-dą wświat po pły - niesz,
f
wktó - rej stro-nie wal - czyć bę-dziesz i od czy-jej bro-ni zgi - niesz?
f
Wy- leć pta-kiem zte-go gniaz-da, mi - łać bę-dzie ta-ka ja- zda;
spoj-rzeć zgó-ry na twe zie - mię, i ro-dzin-ne two-je ple - mie.

Chór mezki.
5.
Rze-ško, żwa-wo, stu-ku, pu-ku, tak do pra-cy dzie-ci wzy-wał
Jak bez o gnia na-sze mie-chy wę gla wkuź-ni nie roz-za-rzą
i przy głoś-nym mło-tów stu-ku, sta-ry ko-wal tak nam śpie-wał:
tak bez cnót nie ma po cie chy, bo swo-bo dą cno ty da-rzą.
Kie-ruj-cie się jak mo-że cie a-le pa-mię-taj cie o tem
Kie-dy po-gar-dza-jąc zło-tem, su-mie-nie bę-dzie zwier cia-dłem,
że czło-wiek mu-si na świe cie być ko-wa-dłem al-bo mło-tem
Dziel-na Pols-ka bę-dzie mło-tem, dum-ny wróg bę-dzie ko-wa-dłem
że czło wiek mu-si na świe cie być ko-wa dłem al-bo mło-tem.
Dziel-na Pols-ka bę-dzie mło-tem, dum-ny wróg bę-dzie ko-wa-dłem.

Chór męzki.

6.

p
Kie dy pod Wie - dniem błys - nę - ły mie sią - ce
Sła - wa na ów czas trzy - ma ją - ca zna - mi,
f
Strach był o - stat ni padł na-chrze - ści a - ny, Któż wten-czas
Bro - nić ra dzi - ła zgnę - bio - ne są - sia dy, Po nad py -
p pp
dźwi - gnął mo - car - stwo gi - ną - ce? grom - ca nie wier - nych,
szne - mi wzno-sząc się Ta tra - mi, spie - wa - ła na - sze,
f p mf
Jan znie ba ze sła - ny: Przy szedł o - ba - czył i swój lud po -
wspa-nia-łe pra dzia - dy, A na jéj trą - bę świat pe - łen ra -
ff
sta - wił, Roz - pru-szył Tur - ków a Niem-ce wy - ba - wił.
do - ści Win - szo-wał Pol - sce męz-twa i ludz ko - ści.

R